

عنوان مقاله:

ضرورت آسیب شناسی در فرآیند مرمت ابنیه تاریخی (مطالعه موردی: آسیب شناسی پل کشکان لرستان)

محل انتشار:

هشتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمود الطافی - گروه معماری و شهرسازی، دانشگاه فنی و حرفه ای، تهران، ایران

ارغوان جایدی - گروه معماری و شهرسازی، دانشگاه فنی و حرفه ای، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بناهای تاریخی به عنوان میراث فرهنگی هر ملتی بیانگر هویت، شیوه زندگی، تفکر، تاریخ، سند و شناسنامه گذشتگانی باشد. مرمت و حفظ این آثار باعث برقراری پیوند ما با میراث فرهنگی گذشته و آموزش مجدد از تجارب گران بهای آنها می شود. از جمله این بناها، پل های تاریخی هستند که علاوه بر ارزش های تاریخی، معماری، زیباشناسی، از لحاظ ویژگی های هندسی و سازه ای نیز از اهمیت بسیاری برخوردارند، زیرا پل ها بیش از هر بنای دیگری در برخورد مستقیم با نیروهای طبیعی قرار دارند. در مرمت و احیای ساختمان های قدیمی، موضوع مهم این است که انجام مطالعات آسیب شناسی در فرآیند طرح مرمتو احیاء، براساس هرگونه مبانی نظری و ایده ای اجتناب ناپذیر است. بر همین اساس در این مقاله به دنبال بیان ضرورت این موضوع در فرآیند طرح مرمت ابنیه هستیم. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی- تحلیلی می باشد و هدف از ارائه این مقاله، بیان برخی عوامل مخل آسیب رسان به ابنیه است، که می توان آن ها را به طور کلی به سه دسته: عوامل انسانی، طبیعی و بیولوژیکی تقسیم بندی کرد. بنابراین در این پژوهش با ارائه یک مورد مطالعاتی به بررسی این عوامل و در کل آسیب شناسی کالبدی پل تاریخی کشکان در استان لرستان می پردازیم.

کلمات کلیدی:

بناهای تاریخی، مرمت، آسی ب، آسیب شناسی، پل کشکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1656491>

